

LA PRESSE MÉDICALE. Dl. 56, No. 50, 28 Augustus 1948.

A. SEZARY. *Conceptions générales des réticuloses et de leurs formes cutanées.* — Een beschouwing over reticuloses en hun moeilijke diagnostiek, aangezien het histologische beeld van verschillende vormen weinig specifiek is.

A. KREINDLER et TH. HORNET. *Les réflexes intersegmentaires chez l'homme. A propos d'un cas d'hématome sous-dural avec phénomènes de rigidité par décérébration.* — Bij een patiënt met een contractuur der 4 extremiteiten tengevolge van een subduraal haematoom was een merkwaardige intersegmentale reflex op te wekken. Adductie of strekken der benen had adductie van de bovenarm en buiging in de ellebogen tot gevolg. Kort voor de dood veranderde de reflex in tegengestelde zin met dien verstande, dat toen abductie der bovenarmen zonder buiging in de elleboog volgde.

J. PICARD. *Formes inhabituelles des brucelloses.* — De brucelloses tasten zelden hart of nieren aan. De laatste tijd werden echter enige gevallen van melitococcusendocarditis waargenomen, terwijl hier een geval van nephritis wordt beschreven.

R. LECOQ. *Définition, recensement et regroupement des vitamines.* — De moderne inzichten maken het geen overbodige weelde, dat het begrip vitamine en de indeling worden herzien. De schrijver geeft een indeling waarbij de vitamines van A tot en met L worden geletterd.

G. PSACHAROPULO. *Les journées chirurgicales internationales de Turin.* Mei 1948.

L. R. *Le spasme du sanglot.* — Bij kinderen tot en met 3 jaar oud kan een snikkramp voorkomen die gevolgd wordt door convulsies en bewustzijnsverlies. De prognose is gunstig. Referaat.

L. R. *L'angle de WILSON et LUTZ dans les lésions sus- et sous-tentorielles.* — BENVENUTI en medewerkers konden de waarnemingen van WILSON en LUTZ bevestigen, zij het dat hun uitkomsten minder overtuigend waren. Referaat.

L. R. *Un signe précoce de retentissement ventriculaire droit.* — Een beginsymptoom van een insufficiëntie der rechter kamer is de verwijding der longarteriae, wat met doorlichting goed is waar te nemen. Referaat.

A. RAVINA. *Les expériences américaines et les besoins en eau des formations militaires dans les régions désertiques.* — Soldaten kunnen ook in de woestijn goede prestaties leveren, indien zij op de juiste wijze zijn gekleed en zij voldoende (veel) water krijgen.

J. BIJLMER

BRIEVEN UIT DEN VREEMDE

HET ACHTSTE INTERNATIONALE CONGRES
VOOR DE ERFELIJKHEID EN DE GENETICA IN ZWEDEN,
VAN 7-14 JULI 1948 TE STOCKHOLM GEHOUDEN

Voor het eerst na de laatste wereldoorlog vergaderden in Zweden ruim 600 genetici van de gehele beschaafde wereld, behalve Rusland, over 37 naties verdeeld. Tijdens het vorige congres te Edinburgh in 1939 kwam de dreiging van de oorlog. Op de terugreis hoorden sommigen aan boord, dat deze reeds was uitbroken. Terwijl het Schotse congres onwillekeurig in het teken van onrust stond, ging er van dit Zweedse, vanwege de voorbeeldige organisatie in een nog ongeschonden land, een weldadige rust uit. Er waren 16 Nederlandse deelnemers, onder wie 12 biologen en 4 medici.

Voorzitter van het congres was de bekende NOBEL-prijswinnaar H. J. MULLER van de Universiteit van Indiana (U.S.A.) en vicevoorzitter was de Finse veteraan H. FEDERLEY. Wij vergaderden in drie zalen van Medborgarhuset, een der merkwaardige voorbeelden van wat de overheid voor haar medeburgers tot stand bracht, een gebouw op een der grote pleinen met theater, gymnastiek-, schrijf-, studie-, vergaderzalen en badinrichting. In een ander gebouw aan de overkant, ingericht voor demonstraties, hebben prof. HANHART, privaatsdocent

voor anthropogenetica te Zürich, en ondergetekende resultaten van ons erfelijkheidsonderzoek in de vorm van stambomen, platen en graphieken tentoongesteld.

Een ander voorbeeld van grootse bouw en fraaie ligging vormen de ziekenhuis-complexen aan de buitenrand van de stad. Enige genodigden werden in de psychiatrische kliniek van prof. SJÖGREN ontvangen, die onderhoudend vertelde van zijn indrukwekkende, uitgebreide onderzoekingen naar de verspreiding van erfelijke oligophrenie, die soms met cataract of microphthalmus gepaard ging, van epilepsie, amaurotische idiotie, congenitale woordblindheid, paralyse agitans, alcoholisme en enkele curiosa zoals aangeboren cerebrale blindheid zonder oogafwijking. In geïsoleerde gebieden werkte bloedverwantschap schadelijk. Een klein eiland ten Westen van Zweden is genetisch volledig bewerkt. Twee van de drie Zweedse psychiatrische hoogleraren, o.a. ook prof. ESSEN-MÖLLER te Lund, doen baanbrekend werk op genetisch gebied in hun vak.

Trouwens op erfelijkheidsgebied mag Zweden er wezen. Wat de mens betreft is er een in 1922 gesticht Staatsinstituut voor Anthropogenetica en Rassenbiologie te Uppsala, vroeger onder leiding van LUNDBORG, thans sedert jaren van DAHLBERG, die voorzitter van het voorbereidingscomité van het congres was, maar door ziekte was verhinderd het bij te wonen. De eerste 14 jaren werden hier hoofdzakelijk normale kenmerken van Zweden, Lappen en bastaardbevolkingen bestudeerd. Ook nu nog wordt dit voortgezet voor de variaties van de volwassen voet — van practisch belang voor een rationele schoenfabricatie — en voor de lengte en groei van het lichaam, in het bijzonder ook bij de in dit opzicht te veel verwaarloosde vrouwen. Dit leidde tot de opvatting, dat kruising — doorbreking dus van isolement — de lengtegroei genetisch, misschien door heterosis, bevordert. Verder houdt men er zich bezig met de wijziging van het aantal bloedverwante huwelijken in de loop der tijden, o.a. bij de adel. Voorts met de genetische basis van zwakzinnigheid, van sommige vormen van criminaliteit, van verstandelijke begaafdheidsgraden, van doofstomheid, tuberculose, suikerziekte e.a.

In Lund is MÜNTZING hoofd van een „Genetiska Institutionen”, waaraan een afdeling voor medische genetica in 1946 werd gesticht. De jonge medicus BÖCK e.a. deden hier onderzoek naar het eventuele verband van de Rh-factor en oligophrenie, dat niet gevonden werd, naar anencephalie (60 gevallen in 30 jaar), naar tandcaries en anodontie en verder naar de invloed van bloedverwante huwelijken en naar de psychologische verschillen bij tweelingen.

De ex-hoogleraar VAN HOFSTEN van Uppsala, die ons aldaar met een welkomstwoord in de aula van de Universiteit begroette, gaat de gevolgen van sterilisatie na op de erfelijke ontaarding der bevolking, in verband met de bestaande wet. Hij acht deze vooreerst niet groot. BROMAN bewerkt Rhesus-vraagstukken en LISA WELANDER een tot dusverre onbekende vorm van distale spierdystrophie.

Dan bestaat er nog een Instituut voor medisch onderzoek en genetica aan het Karolinska Instituut voor celonderzoek te Stockholm, onder leiding van CASPERSON. Hier is o.a. met microcytochemische methodes de endocellulaire stofwisseling van bloedvormend weefsel, lymphocyten, plasmacellen en dentinecellen bestudeerd, waarbij ribose-nucleïne-zuren in de eerste phases der celontwikkeling van grote betekenis bleken.

Zweden is voorts vooral bekend door het aantal proefvelden en instellingen voor genetica bij planten en dieren, waarbij men probeert soorten te verbeteren door kruising of mutaties en polyploidie op te wekken enz. Geen wonder, dat een groot aantal personen dankbaar de gelegenheid aangreep deze instituten te Svalöv, Alnarp, Hilleshög, Weibuttsholm voor plantenkweek, of dat van Wiad voor dierfokkerij vóór het congres onder deskundige leiding te bezoeken. BONNIER, de ijverige secretaris-generaal, bracht op het congres verslag uit van zijn proeven bij eenige kalvertweelingen en hun verdere ontwikkeling onder verschillende omstandigheden en voeding. Hier heeft men dus een methode

overgenomen, die bij de mens zoveel licht verspreidde en nu voor de veeteelt van veel belang belooft te zijn.

Zweden is dus wel een land, dat zich bij uitstek tot het houden van een genetisch congres leent. Het telde dan ook 150 eigen deelnemers.

Wat het congres zelf betreft, moge ik mij tot enkele opmerkingen in vogelvlucht beperken. MULLER hield een boeiende inleidende rede over „Genetics in the scheme of science”, waarna de Engelsman DARLINGTON de werking der erfelijke factoren behandelde. Nog volgden op de eerste ochtend de Deen KEMP over de ontwikkeling van de genetica bij de mens en de Engelsman HALDANE over mutatie bij de mens. KEMP is leider van een voortreffelijk ingericht instituut te Kopenhagen en liet zien, hoe een klein land veel werk op medisch-genetisch gebied kan verzetten, mits gesteund door de overheid en in samenwerking met de medische faculteit.

Belangrijke voordrachten op cytologisch en algemeen biologisch terrein moet ik overslaan, daar wij medici slechts weinig uren vrij hadden om deze bij te wonen. Per dag waren wij tenminste 6 uur bezet. Wat de erfelijkheidsleer bij de mens betreft, was een bepaalde middag gewijd aan tweelingstudie. FRANCESCHETTI van Genève leverde een aardige bijdrage met zijn uiteenzetting hoe hij — ook met behulp van Rh-factoren — had kunnen bewijzen, dat jaren geleden een eenige tweelingjongen bij vergissing met een ander jongske verwisseld was.

Een gehele ochtend was gewijd aan bloedgroepenonderzoek, waarbij bleek dat er MN-ondergroepen ontdekt zijn. Verschillende Rh-quaesties kwamen aan de orde, en FISHER's opvatting kreeg een gunstige kans tegenover de nog altijd door WIENER in een voordracht gebruikte nomenclatuur en diens opvatting van polyallelisme. Ik deelde resultaten mede van een onderzoek over erfelijkheid bij seniel glaucoom. HANHART toonde een enorme stamboom over een recessieve vorm van spierdystrophie en liet uitkomsten zien van zijn onderzoek bij totale kleurenblindheid. Andere onderwerpen waren scheelzien, iriskleur, bewegelijkheid der oorspielen, verlenging van de tweede teen, niercysten, reumatische hartaandoeningen, thalassemie met groot klinisch verschil tussen hetero- en homozygoten, diabetes en sexe, oligophrenia phenylpyruvica, tandagenesie met vroeg grijs worden en hyperhidrosis, statistische gegevens over schizofrenie en andere zielsstoornissen (ESSEN-MÖLLER, SJÖGREN), over immigranten in Italië (GINI), sexeverdeling (TURPIN en SCHUTZENBERGER te Parijs). Bijzondere belangstelling genoot het onderwerp haemophilie, ingeleid door de Zweed SKÖLD en toegelicht door KEMP, omdat men mededeelde dat vrouwelijke overdraagsters met verfijnde methodes voor het bepalen van de stollingsduur, thans stellig kunnen worden herkend. Wat zeer nuttig bleek bij huwelijksadviezen!

Een zinsnede uit de rede van MULLER, die critiek behelsde op de houding van Rusland, was aanleiding voor vertegenwoordigers der randstaten om aan het slot van het congres hiertegen, zonder nadere weerlegging, te protesteren.

Er gebeurde veel meer op het congres, maar ik moet het hierbij laten. Vanzelfsprekend was er ook voor ontspanning en feestelijkheid gezorgd. Studenten dansten Zweedse dansen in nationaal costuum in het stadhuis te Stockholm en zongen na een banquet in de reusachtige zaal van het oude slot te Uppsala. Wij maakten een boottocht naar Drottningholm, bezichtigden het Koninklijke slot en de tuinen en werden vergast op een opera-uitvoering in een bijbehorend theater.

Hoewel de Angelsaksische landen ook zeer actief zijn — de U.S.A. telt thans 8 plaatsen, waar erfelijkheid bij de mens bestudeerd wordt en Engeland heeft eveneens plaatsen met verschillende werkers — heb ik wel de indruk, dat wij in ons land op practisch-genetisch gebied veel van de Scandinaviërs kunnen leren en dat wij vooral op dat van de medische erfelijkheidsstudie en het onderwijs in dit vak nog zeer achteraan komen. Amerika heeft pas een nieuwe Society of Human Genetics opgericht. Moge Nederland deze voorbeelden weldra volgen.

Arnhem, Augustus 1948

P. J. WAARDENBURG